

Ils sont leurs propres juges

Par David A. Bednar
du Collège des douze apôtres

De är sina egna domare

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kvorum

Conférence générale d'octobre 2025

Si nous avons exercé notre foi en Jésus-Christ, contracté et respecté des alliances avec Dieu et nous sommes repentis de nos péchés, alors la barre du jugement sera agréable.

À la fin du Livre de Mormon, Moroni nous adresse des invitations édifiantes : « venez au Christ », « soyez rendus parfaits en lui », « refusez toute impiété » et « aimez Dieu de tout votre pouvoir, de toute votre pensée et de toute votre force ». Il est intéressant de constater que la dernière phrase de son enseignement évoque à la fois la résurrection et le jugement dernier.

Il dit : « Je vais bientôt me reposer dans le paradis de Dieu, jusqu'à ce que mon esprit et mon corps se réunissent de nouveau, et que je sois amené triomphant dans les airs, pour vous rencontrer devant la barre agréable du grand Jéhovah, le Juge éternel des vivants et des morts. »

Je suis intrigué par le fait que Moroni ait utilisé le mot « agréable » pour caractériser le jugement dernier. D'autres prophètes du Livre de Mormon décrivent également le jugement comme un « jour glorieux », que nous devrions « [attendre] avec l'œil de la foi ». Cependant, quand nous pensons au jour du jugement, ce sont bien souvent d'autres descriptions prophétiques qui nous viennent à l'esprit : la « honte et une culpabilité affreuse », la « peur et [...] une crainte terribles », ainsi que « la misère sans fin ».

À mon sens, l'opposition nette de ces termes révèle que, grâce à la doctrine du Christ, Moroni et d'autres prophètes pouvaient envisager ce grand jour avec empressement et espérance, plutôt que dans la peur réservée à ceux qui ne s'y sont pas préparés spirituellement. Qu'avait compris Moroni que nous devons apprendre, vous et

Om vi har utövat tro på Jesus Kristus, ingått och hållit förbund med Gud samt omvänt oss från våra synder kommer domarskranket att vara behagligt.

Mormons bok avslutas med inspirerande uppmaningar från Moroni att ”komma till Kristus”, ”bli fullkomnade i honom”, ”avstå från all ogudaktighet” och ”älska Gud av all vår förmåga, allt vårt sinne och all vår styrka”. Intressant nog syftar den sista meningen i hans undervisning både på uppståndelsen och på den yttersta domen.

Han sa: ”Jag går snart till vila i Guds paradis till dess min ande och kropp återförenas och jag segerrik förs fram genom luften för att möta er inför den store Jehovas behagligaskrank, han som är den evige Domaren över både levande och döda.”

Jag är fascinerad av hur Moroni använder ordet ”behaglig” för att beskriva den yttersta domen. Andra profeter i Mormons bok beskriver på liknande sätt domen som ”den härliga dagen” och en som vi borde se fram emot ”med trons öga”. Men ofta när vi tänker på domens dag minns vi andra profetiska beskrivningar, som ”skam och hemsk skuldkänsla”, ”bävan och fruktan” och ”oändligt elände”.

Jag tror att den här stora kontrasten i orden visar på att Kristi lära gjorde det möjligt för Moroni och andra profeter att se fram emot den stora dagen med ivrig och hoppfull förväntan, i stället för den rädsla de varnade de andligt oförberedda för. Vad förstod Moroni som du och jag behöver lära oss?

moi ?

Je prie pour recevoir l'aide du Saint-Esprit pendant que nous étudierons le plan de bonheur de miséricorde de notre Père céleste, le rôle expiatoire du Sauveur dans ce plan et la manière dont, « le jour du jugement, [nous serons responsables] de [nos] propres péchés ».

Le plan du bonheur de notre Père céleste

Les objectifs primordiaux du plan du Père sont de fournir à ses enfants d'esprit la possibilité de recevoir un corps physique, d'apprendre à discerner « le bien du mal » dans la condition mortelle, de grandir spirituellement et de progresser éternellement.

Ce que les Doctrine et Alliances désignent comme « le libre arbitre moral » est un élément central du plan de Dieu visant à réaliser l'immortalité et la vie éternelle de ses fils et de ses filles. Les Écritures appellent aussi ce principe fondamental le libre arbitre et la liberté de choisir et d'agir.

Le terme « libre arbitre moral » est instructif. « Bon », « honnête » et « vertueux » sont synonymes du mot « moral ». Parmi les synonymes de l'expression « libre arbitre », on trouve « action », « activité » et « travail ». Par conséquent, on peut comprendre « le libre arbitre moral » comme étant la capacité, et le privilège, de choisir et d'agir par nous-mêmes de manière bonne, honnête, vertueuse et conforme à la vérité.

Les créations de Dieu comprennent à la fois des « choses qui se meuvent [et des] choses qui sont mues ». Le libre arbitre moral est le « pouvoir de l'action indépendante » conçu par Dieu, qui nous permet, en tant que ses enfants, d'être des agents qui agissent et non de simples objets qui sont mus.

La terre a été créée pour être un endroit où les enfants de notre Père céleste seraient mis à l'épreuve pour voir s'ils feraient « tout ce que le Seigneur, leur Dieu, leur commander[ait] ». L'un des buts principaux de la Création et de notre existence mortelle est de nous donner la possibilité d'agir et de devenir ce que le Seigneur nous invite à devenir.

Le Seigneur a dit à Hénoc :

« Regarde ceux-ci qui sont tes frères ; ils sont l'œuvre de mes mains ; je leur ai donné leur connaissance le jour où je les ai créés ; et dans

Jag ber om den Helige Andens hjälp när vi betraktar vår himmelske Faders plan för lycka och barmhärtighet, Frälsarens sonande roll i Faderns plan, och hur vi står ansvariga för våra egna synder på domens dag.

Faderns lycksalighetsplan

Det övergripande syftet med Faderns lycksalighetsplan är att ge hans andebarn möjlighet att få en fysisk kropp, att lära sig "skilja mellan gott och ont" genom jordelivets upplevelser, att växa andligen och att utvecklas i all evighet.

Det som i Lärnan och förbunden kallas moralisk handlingsfrihet är en central del av Guds plan att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina söner och döttrar. Denna viktiga princip beskrivs också i skrifterna som handlingsfrihet och friheten att välja och att verka.

Termen "moralisk handlingsfrihet" är informativ. Synonymer till ordet "moralisk" är bland annat "god", "ärlig" och "dygdig". Synonymer till "handlingsfrihet" är bland annat "agerande", "aktivitet" och "arbete". Följaktligen kan moralisk handlingsfrihet förstås som förmågan och förmånen att välja och handla av oss själva på sätt som är goda, ärliga, dygdiga och sanna.

Guds skapelser innefattar både "ting som verkar och ting som påverkas". Och moralisk handlingsfrihet är den gudomligt skapade "kraften i självständigt handlande" som gör det möjligt för oss som Guds barn att verka av oss själva och inte bara påverkas.

Jorden skapades som en plats där vår himmelske Faders barn kunde provas för att se om de ville göra "allt vad Herren deras Gud befäller dem". Ett huvudsyfte med skapelsen och med vårt jordeliv är att vi ska få möjlighet att handla och bli det som Herren uppmanar oss att bli.

Herren undervisade Enok:

"Se dessa dina bröder. De är mina egna händers verk, och jag gav dem deras kunskap den dag jag skapade dem, och i Edens lustgård gav

le jardin d'Éden, j'ai donné à l'homme son libre arbitre.

« Et j'ai dit à tes frères, et je leur ai aussi donné le commandement, de s'aimer les uns les autres et de me choisir, moi, leur Père. »

Les objectifs fondamentaux de l'exercice du libre arbitre sont de s'aimer les uns les autres et de choisir Dieu. Ces deux objectifs correspondent exactement aux deux grands commandements : aimer Dieu de tout notre cœur, de toute notre âme et de toute notre pensée, et aimer notre prochain comme nous-mêmes.

Réfléchissez au fait que nous recevons le commandement, pas seulement un conseil ou une exhortation, mais bien le commandement d'employer notre libre arbitre pour aimer notre prochain et choisir Dieu. Dans les Écritures, l'adjectif « moral » est plus qu'un simple adjectif qualificatif. Il indique peut-être aussi une directive divine sur la manière dont on doit exercer notre libre arbitre.

Un cantique bien connu s'intitule « Bien choisir », et ce, pour une bonne raison. Nous n'avons pas reçu la bénédiction du libre arbitre moral pour faire ce que nous voulons quand nous le voulons. Au contraire, selon le plan du Père, nous avons reçu le libre arbitre moral pour rechercher la vérité éternelle et agir conformément à cette vérité. Ayant « le pouvoir d'agir par [nous]-mêmes », nous devons œuvrer avec zèle à de bonnes causes, « faire beaucoup de choses de [notre] plein gré et produire beaucoup de justice ».

L'importance éternelle du libre arbitre moral est soulignée dans le récit scripturaire du conseil prémortel. Lucifer s'est rebellé contre le plan du Père pour ses enfants et a cherché à détruire le pouvoir de l'action indépendante. Il est significatif que l'insoumission du diable ait été dirigée directement sur le principe du libre arbitre moral.

Dieu a expliqué : « C'est pourquoi, parce que Satan se rebellait contre moi, qu'il cherchait à détruire le libre arbitre de l'homme, [...] je le fis précipiter. »

Le plan égoïste de l'adversaire consistait à priver les enfants de Dieu de la capacité d'« agir par eux-mêmes » dans la justice. Son intention était de réduire les enfants de notre Père céleste à de simples objets qui sont mus.

Agir et devenir

Dallin H. Oaks a souligné le fait que l'Évan-

jag människan hennes handlingsfrihet.

Och till dina bröder har jag sagt och även gett dem budet att de ska älska varandra och att de ska välja mig, deras Fader.”

De grundläggande avsikterna med handlingsfrihetens gåva är att vi ska älska varandra och välja Gud. Och dessa två syften går hand i hand med det första och andra stora budet att älska Gud av hela vårt hjärta, hela vår själ och hela vårt förstånd, och att älska vår nästa som oss själva.

Tänk på att vi är befallda – inte bara uppmanade eller tillradda utan befallda – att använda vår handlingsfrihet till att älska varandra och att välja Gud. Jag vill påstå att i skrifterna är det modifierande ordet ”moralisk” inte bara ett adjektiv utan kanske också ett gudomligt direktiv om hur vår handlingsfrihet ska användas.

En välbekant psalm heter ”Gör rätt val” av en anledning. Vi har inte välsignats med moralisk handlingsfrihet för att göra vad vi vill när vi vill. I stället har vi enligt Faderns plan fått moralisk handlingsfrihet för att söka efter och handla i enlighet med evig sanning. Eftersom vi kan ”handla av [oss] själva” bör vi verka med iver för goda saker, ”göra mycket av egen fri vilja och åstadkomma mycket rättfärdighet”.

Den eviga betydelsen av moralisk handlingsfrihet betonas i skrifternas redogörelse för det förjordiska rådet. Lucifer gjorde uppror mot Faderns plan för sina barn och ville förstöra kraften i självständiga handlingar. Betydelsefullt nog var djävulens trots riktad direkt mot den moraliska handlingsfrihetens princip.

Gud förklarade: ”Eftersom Satan gjorde uppror mot mig och försökte omintetgöra människans handlingsfrihet lät jag nedstörta honom.”

Motståndarens själviska plan gick ut på att beröva Guds barn gåvan att ”handla av sig själva” i rättfärdighet. Hans avsikt var att göra alla vår himmelske Faders barn till föremål som bara kunde påverkas.

Att göra och bli

President Dallin H. Oaks har betonat att Jesu

gile de Jésus-Christ nous invite à la fois à connaître quelque chose et à devenir quelqu'un par l'exercice juste de notre libre arbitre moral. Il a dit :

« De nombreux passages de la Bible et des Écritures modernes parlent d'un jugement final au cours duquel tous les hommes seront rétribués selon leurs actions ou selon les désirs de leur cœur. Mais d'autres Écritures sont plus précises et disent que nous serons jugés selon l'état que nous aurons atteint. [...] »

« Le prophète Néphi décrit le jugement dernier en termes de ce que nous sommes devenus: 'Et si leurs œuvres sont souillées, ils doivent nécessairement être souillés ; et s'ils sont souillés, il faut nécessairement qu'ils ne puissent pas demeurer dans le royaume de Dieu' [1 Néphi 15:33; italiques ajoutées]. Moroni déclare : 'Celui qui est souillé restera souillé, et celui qui est juste restera juste' [Mormon 9:14; italiques ajoutées]. »

Le président Oaks ajoute : « De ces enseignements, nous déduisons que le jugement dernier ne sera pas une simple évaluation de la somme de nos actions bonnes et mauvaises, c'est-à-dire de tout ce que nous avons fait. Ce sera la constatation de l'effet final de nos actions et pensées, de ce que nous serons devenus. »

L'expiation du Sauveur

Nos œuvres et nos désirs seuls ne nous sauvent pas ; ils ne le peuvent pas. « Après tout ce que nous pouvons faire », nous ne sommes réconciliés avec Dieu que par la miséricorde et la grâce résultant du sacrifice expiatoire infini et éternel du Sauveur.

Alma a déclaré : « Alors jetez les regards autour de vous et commencez à croire au Fils de Dieu, à croire qu'il viendra racheter son peuple, et qu'il souffrira et mourra pour expier ses péchés, et qu'il se relèvera d'entre les morts, ce qui réalisera la résurrection, que tous les hommes se tiendront devant lui pour être jugés au dernier jour, jour du jugement, selon leurs œuvres. »

« Nous croyons que, grâce au sacrifice expiatoire du Christ, tout le genre humain peut être sauvé, en obéissant aux lois et aux ordonnances de l'Évangile. » Comme nous devons être reconnaissants que nos péchés et nos mauvaises actions ne se dresseront pas en témoignage contre nous si nous sommes véritablement « [nés] de nouveau », que nous exerçons notre foi dans le Rédempteur, que nous nous repentons avec «

Kristi evangelium inbjuder oss att både vetanågot och att bli något genom att rättfärdigt utöva vår moraliska handlingsfrihet. Han sa:

”Många bibliska och nutida skriftställen talar om en slutlig dom då alla människor kommer att belönas enligt sina gärningar eller efter sitt hjärtas önskningar. Men andra skrifter utvecklar detta närmare genom att hänvisa till att vi döms enligt det tillstånd vi har uppnått.

Profeten Nephi beskriver den slutliga domen uttryckt i vad vi har blivit: 'Och om deras gärningar har varit orena måste de själva nödvändigtvis vara orena. Och om de är orena måste det nödvändigtvis vara så att de inte kan vistas i Guds rike' (1 Nephi 15:33; kursivering tillagd). Moroni förklarar: 'Den som är oren ska förbli oren, och den som är rättfärdig ska förbli rättfärdig' (Mormon 9:14; kursivering tillagd).”

President Oaks fortsatte: ”Av sådana lärdomar drar vi slutsatsen att den slutliga domen inte bara är en utvärdering av det totala antalet goda och onda gärningar – det vi har gjort. Den är en bekräftelse på vilken slutlig inverkan våra gärningar och tankar har haft – vad vi har blivit.”

Frälsarens försoning

Våra gärningar och önskningar i sig frälser oss inte och kan heller inte göra det. ”Sedan vi har gjort allt vi kan göra” förlikas vi med Gud enbart genom den barmhärtighet och nåd som är tillgänglig genom Frälsarens oändliga och eviga försoningsoffer.

Alma sa: ”Börja tro på Guds Son, att han ska komma för att återlösa sitt folk, och att han ska lida och dö för att sona deras synder, och att han ska uppstå från de döda, vilket ska åstadkomma uppståndelsen så att alla människor ska stå inför honom för att på den yttersta dagen, domens dag, dömas efter sina gärningar.”

”Vi tror att hela människosläktet kan fräslas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar.” Hur tacksamma borde vi inte vara för att våra synder och onda gärningar inte kommer att vittna mot oss om vi verkligen ”föds på nytt”, utövar tro på Återlösaren, omvänder oss med ”hjärtats uppriktighet” och med ”ärligt uppsåt” och ”håller ut intill änden”.

sincérité de cœur» et « intention réelle», et que nous « persév[érons] jusqu'à la fin».

La crainte de Dieu

Nombre d'entre nous pensent peut-être que comparaître devant la barre du Juge éternel ressemble à une procédure devant un tribunal terrestre. Un juge présidera. Des preuves seront présentées. Un verdict sera rendu. Et nous serons probablement incertains et effrayés jusqu'à ce que le résultat final nous soit connu. Mais je crois que cette description est inexacte.

Il existe une crainte, que les Écritures appellent la « crainte de Dieu» ou « la crainte du Seigneur», qui diffère des peurs mortelles que nous éprouvons souvent, tout en leur étant apparentée. Contrairement à la crainte selon le monde qui suscite l'inquiétude et l'anxiété, la crainte de Dieu est source d'assurance, de confiance et de paix dans notre vie.

Cette crainte juste inclut un profond sentiment de révérence et d'admiration envers le Seigneur Jésus-Christ, l'obéissance à ses commandements, et l'attente impatiente du jugement dernier et de la justice qu'il rendra. La crainte de Dieu naît d'une compréhension correcte de la nature et de la mission divines du Rédempteur, d'une disposition à soumettre notre volonté à la sienne, et de la connaissance que chaque homme et chaque femme seront responsables de leurs propres désirs, pensées, paroles et actes mortel-sau jour du jugement.

Craindre le Seigneur, ce n'est pas appréhender avec réticence de nous retrouver en sa présence pour être jugés. C'est plutôt la perspective de finir par reconnaître à notre sujet les « choses telles qu'elles sont réellement » et « telles qu'elles seront réellement».

Quiconque a vécu, vit à présent ou vivra ici-bas comparaitra devant la barre de Dieu, pour être jugé par lui « selon ses œuvres, qu'elles soient bonnes ou qu'elles soient mauvaises».

Si nos désirs ont été tournés vers la justice et que nous avons fait de bonnes œuvres, c'est-à-dire si nous avons exercé notre foi en Jésus-Christ, contracté et respecté des alliances avec Dieu, et nous sommes repentis de nos péchés, alors la barre du jugement sera agréable. Comme l'a déclaré Énos, nous nous tiendrons devant le Rédempteur et nous verrons son visage avec plaisir. Et, au dernier jour, notre « récompense sera la justice».

Gudsfruktan

Många av oss kanske förväntar sig, när vi träder inför den evige Domarens skrank, att det blir som en världslig domstolsförhandling. En domare presiderar. Bevis framläggs. En dom avkunnas. Och vi är troligen osäkra och rädda tills vi får veta det slutliga resultatet. Men jag tror att en sådan karakterisering är felaktig.

Skild från men besläktad med den fruktan vi ofta känner är det skrifterna beskriver som "gudsfruktan" eller "fruktan för Herren". Till skillnad från världslig fruktan som orsakar oro och ängslan, ger gudsfruktan frid, tillförsikt och självförtroende.

Rättfärdig fruktan innefattar en djup känsla av vördnad gentemot Herren Jesus Kristus, lydnad mot hans bud, en förväntan om en slutlig dom och rättvisa från hans hand. Gudsfruktan kommer av att man rätt förstår Återlösarens gudomliga natur och mission, en villighet att underkasta sig hans vilja samt kunskapen att varje människa kommer att stå ansvarig för sina egna världsliga begär, tankar, ord och handlingar på domens dag.

Gudsfruktan är inte en motvillig ängslan över att komma inför honom för att dömas. Snarare är det tanken på att slutligen se hos oss själva hur saker och ting verkligen är och hur de verkligen kommer att vara.

Alla som har levt, som nu lever eller som kommer att leva på jorden ska ställas inför Guds skrank för att dömas av honom enligt sina gärningar, vare sig de är goda eller onda.

Om våra önsknings har varit rättfärdiga och våra gärningar goda – vilket innebär att vi har utövat tro på Jesus Kristus, ingått och hållit förbund med Gud och omvänt oss från våra synder – så blir domarskranket behagligt. Som Enos sa kommer vi att "stå inför [Återlösaren]. Då ska [vi] se hans ansikte med välbehag". Och på den yttersta dagen ska vi "belönas med rättfärdighet".

À l'inverse, si nos désirs se sont portés sur le mal et si nos œuvres ont été mauvaises, alors nous redouterons la barre du jugement. Nous aurons « la connaissance parfaite », « le souvenir vif » et « la conscience vive de [notre] culpabilité ». « Nous n'oserons pas lever les yeux vers notre Dieu, et nous serions heureux si nous pouvions commander aux rochers et aux montagnes de tomber sur nous pour nous cacher de sa présence. » Et, au dernier jour, notre « récompense sera le mal ».

En fin de compte, nous sommes nos propres juges. Personne n'aura besoin de nous indiquer où aller. Devant le Seigneur, nous admettons ce que nous avons décidé de devenir au cours de notre vie mortelle et saurons par nous-mêmes quelle place nous méritons dans l'éternité.

Promesse et témoignage

Comprendre que le jugement dernier peut être agréable n'est pas une bénédiction réservée uniquement à Moroni.

Alma a décrit les bénédictions promises à tout disciple dévoué du Sauveur. Il a dit :

« La signification du mot restauration est de ramener le mal au mal, ou le charnel au charnel, ou le diabolique au diabolique — le bien à ce qui est bien, le droit à ce qui est droit, le juste à ce qui est juste, le miséricordieux à ce qui est miséricordieux. [...] »

« Agis avec justice, juge avec droiture et fais continuellement le bien ; et si tu fais toutes ces choses, alors tu recevras ta récompense ; oui, la miséricorde te sera rendue ; la justice te sera rendue, un jugement droit te sera rendu, et le bien te sera rendu en récompense. »

Je témoigne avec joie que Jésus-Christ est notre Sauveur vivant. La promesse d'Alma est réelle, et s'adresse à vous et à moi aujourd'hui, demain et à jamais. J'en témoigne au nom sacré du Seigneur Jésus-Christ. Amen.

Om däremot våra önsknings har varit onda och våra gärningar ogudaktiga, blir domarskranken en orsak till fruktan. Vi kommer att ha "fullkomlig kunskap", ett "klart minne" och ett "livligt medvetande om [vår] egen skuld". Vi kommer ... inte att våga se uppåt mot vår Gud, och vi skulle vara glada om vi kunde befalla klipporna och bergen att falla över oss och dölja oss för hans åsyn. Och på den yttersta dagen kommer vi att "lönas med ont".

I slutändan är vi våra egna domare. Ingen behöver tala om för oss vart vi ska gå. I Herrens närhet ser vi vad vi har valt att bli under jordelivet och att vi själva har vetat var vi borde vara i evigheten.

Löfte och vittnesbörd

Insikten om att den yttersta domen kan vara behaglig är inte en välsignelse enbart reserverad för Moroni.

Alma beskrev utlovade välsignelser som är tillgängliga för varje hängiven lärjunge till Frälsaren. Han sa:

"Innebörden i ordet återställelse är att återföreنا ont med ont eller köttsligt med köttsligt eller djävulskt med djävulskt – gott med det som är gott, rättfärdigt med det som är rättfärdigt, rättvist med det som är rättvist, barmhärtigt med det som är barmhärtigt ...

Handla rättvist, döm rättfärdigt och gör ständigt gott. Om du gör allt detta ska du få din lön, ja, du ska få barmhärtighet återställd till dig. Du ska få rättvisa återställd till dig, du ska få en rättfärdig dom återställd till dig, och du ska få tillbaka gott som lön."

Jag vittnar glatt om att Jesus Kristus är vår levande Frälsare. Almas löfte är sant och tillämpligt för dig och mig – i dag, i morgon och i all evighet. Jag vittnar så i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen.